

Gjedbo Skole 1964 - 70

Efter at skolen blev nedlagt i 1964 startede her en tekstilfabrikation af børnetøj. Det skulle vise sig, at det blev starten til noget meget stort, nemlig Danmarks største børnetøjsfabrik - Paghs børnekonfektionsindustri.

Idéen til at oprette systue i Gjedbo Skole, opstod i ejendommen "Ø. Gjedbo" i Tvis ved Andrea og Aksel Nielsen, i april måned 1962.

Denne beretning er fortalt af Andrea Nielsen som satte gang i systuen sammen med sin mor Ditte Mørup.

Det er en fortælling om initiativ, nytænkning og iværksætterånd(red).

Fortæller og hovedperson:

Andrea Nielsen

Redaktion af tekst og billeder:
Christian Østergaard Jensen
Og Bent Bak.

Lærerinden købte skolen

Andrea Nielsen underviste sideløbende i håndgerning på Halgaard Skole, Skautrup Skole og Gjedbo Skole.

I 1964 blev Gjedbo Skole i Tvis nedlagt. Andrea Nielsen, som altid havde haft et kærligt øje til stedet, købte i fællesskab med forældrene skolen.

Den 8. marts 1961, blev jeg gift med Aksel Gjedbo Nielsen som da havde en statsejendom, som er opført på jordlodder dels fra hans fødehjem "St. Gjedbo" samt tilkøbt jord fra naboejendommen, "Ny Lindholt". Ejendommen fik navnet "Øster Gjedbo".

Statsejendommen Øster Gedbo bygges.

Jeg havde en tid nok gjort mig lidt bemærket med mit sytøj. Kort tid efter vores giftermål, under et aftensamvær til almindelig familiesammenkomst i sognet, havde jeg ligesom de andre kvinder, medbragt et eller andet håndarbejde, som jeg sad og nørklede med.

Dagen herefter, blev jeg ringet op af lærer Pedersen fra Skautrup Skole, som spurgte, om jeg var håndarbejds-lærerinde.

Mit svar til ham var, at det var jeg ikke, men jeg havde taget et 3 mdr's kursus på højskole i syning. Desuden havde jeg altid haft stor lyst til håndarbejde. Det var mit bedste fag i mellemskolen - altid med et ug som resultat.

Min lærdom er tillært fra min mor, Ditte Mørup, som var opvokset i Gjellerup, hvor hun gennem ungdomsårene havde været på forskellige fabrikker i Hammerum og Herning, ligesom hun var uddannet direktrice og havde lært at designe, samt graduerer op og ned i forskellige størrelser, ligesom jeg selv havde taget et tre måneders kursus i syning på højskole.

Lærer Pedersen fortalte mig, at der i den seneste tid ikke var bleven undervist i håndarbejde ved tre skoler i Tvis, så de manglede en lærer dertil, om der var mulighed for min hjælp til opgaven.

Vi blev enige om at lade det komme an på en prøve, om jeg kunne bruges til jobbet.

Jeg følte, det gik rigtig godt, hvorfor jeg efter en kort tid underviste i både Skautrup, Gjedbo og Halgaard skoler, og havde hermed 12 timer om ugen.

Som jeg husker det, havde jeg ikke på forhånd spurgt om lønnen for undervisningen, men fik at vide, jeg kunne hente min løn hos Ejner Thomsen, som da var kasserer i sognerådet. Jeg blev glædelig overrasket, da min første løn var næsten tusind kroner i måneden.

Illusions tanke bliver til virkelighed - Barnevognstæppet.

Den 5. februar 1962, bliver vores søn Lauge Gjedbo født. Jeg fortsatte med at undervise, da barselsorlov ikke var kendt på den tid.

En dag jeg var på vej til naboen for at vise Lauge frem i det fineste tøj han havde, samt fin vognsæt til at ligge over dynen, kastede han op på det. Jeg skyndte mig at vaske det af, men der blev en plet på køresættet, hvorfor jeg tænkte, bare det dog kunne vendes og være lige pænt på begge sider.

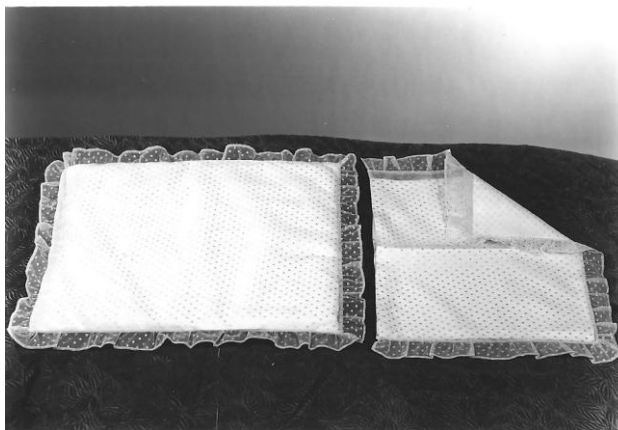
Tanken om det vendbare køresæt gør jeg til virkelighed. Efter min næste lønudbetaling hos Ejner Thomsen, kører jeg til en grossist i Herning, som forhandlede stoffer, som kunne anvendes til køresæt.

Jeg kendte samtidig en syerske som var skrædderuddannet - Frida Mathiasen, i Varhede. Hun var kendt for at være en meget fin syerske.

Hos grossisten i Herning måtte jeg købe hele ruller af stof, da de ikke solgte i mindre partier. Jeg købte stofruller, som jeg klippede op til vognsæt og aftalte så, hvad jeg skulle betale pr sæt for syning hos Frida Mathiasen.

Pludselig havde jeg 50 til 60 sæt i alt, som jeg så gik i gang med at fremvise i butikker i nærområdet. De syntes alle godt om min ide og købte mine varer.

Efter min næste lønudbetaling kunne jeg så igen købe stof og udvide med et andet mønster, så jeg efter kort tid havde tre forskellige slags. Nu var der arbejde til at holde tre til fire syersker i gang.

Det var starten - barnevognssættet, som kunne anvendes på begge sider.

Jeg klippede selv og syede tryklåse i, samt skar vatplader op som blev sat inden i taft for lyseblå, lyserød og hvid, som var farverne der blev brugt ved den tids børnetøj.

Aksel havde opsat hylder ovenfor vores trappeopgang til loft, ligesom alt blev pakket og forsendt fra "Øster Gjedbo".

Om aftenerne blev der skrevet fakturaer og pakket varer. Firmaet havde da intet navn, men jeg havde fået lavet et stempel med mit navn, adresse og telefonnummer, som jeg satte på mine ordre sedler og fakturaer.

Stempel.....12,....kr. Nr. 137-62/63

Politimesterens Politimesterens

6 KRONER 6 KRONER

M. M. M. *M. M. M.*

NÆRINGSBREV

Efter derom fremsat begæring meddeles der herved

A N D R E A B I R G E R N I E L S E N, f.Mørup,

der er født den 10. februar 1937 i Snejbjerg sogn,

næringsbrev som H A N D L E N D E

i T v i s kommune med de ifølge næringsloven af 28. april 1931 hermed forbundne rettigheder.

Bortfalder de til næringsbrevet knyttede rettigheder som følge af indehaverens død eller nogen anden ved lovgivningen hjemlet bestemmelse, skal næringsbrevet (tilligemed eventuelle duplikateksemplarer) inden en måned tilbageleveres hertil.

Politimesteren i Holstebro n.v., den 20. februar 1963.

M. M. M.

Udvidelse af kollektionen.

Efter en tid som sådan stillede flere forretninger spørgsmålet, hvorfor jeg ikke havde flere ting med i kollektionen. Det må være for dyrt, kun at køre rundt med dine vognsæt.

Efter overvejelser herom, blev jeg en dag foreslået at lave visitkjoler, som for tiden ligesom var ved at komme på mode. Ved mit næste besøg i Herning købte jeg så poplin lærred i farverne hvid, lyserød og lyseblå.

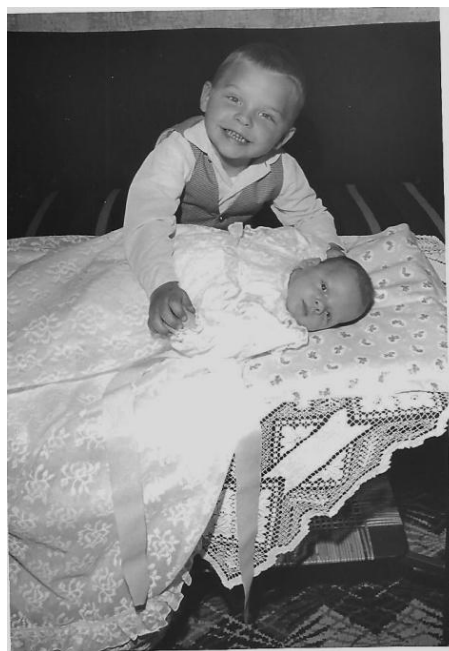
En meget dygtig hjemmesyerske Tove Stefansen talte jeg med om at lave nogle prøver i visitkjoler. Hun gik straks i gang med opgaven, hvor hun ved næste besøg havde lavet et dusin modeller. Der-til havde jeg fundet en grossist i Viborg som havde alt muligt af tilbehør til pynt på kjolerne.

Jeg tog ind til Rio Magasin i Holstebro, hvor jeg kendte de fleste af damerne, og fremviste dem mine kjoler, som de var vildt begejstret for, og som vi havde givet navne og design numre.

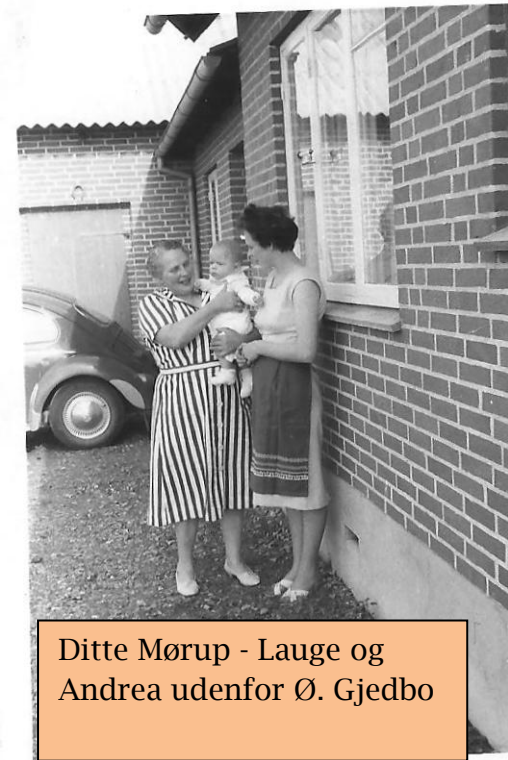
Storebror Lauge og Jens Ole Mørup.

Dåbskjole selvfølge af egen model

Salgsrejse til København.

Min mor foreslog jeg rejste til København med det alt sammen, der kunne jeg lave meget større ordrer, og hun ville godt passe Lauge for mig i en tre dage.

Ditte Mørup - Lauge og
Andrea udenfor Ø. Gjedbo

I København kunne jeg bo hos en faster, som så var vejviser og tog med mig rundt til forskellige besøgssteder.

Efter et par dage i København, havde jeg fået så mange ordrer, at det nu kunne knibe med at overholde tidsfrist for levering, med de syersker jeg havde. Jeg ringede derfor til min mor og meddelte, jeg kommer hjem en dag før aftalt, men dette mente min mor ikke jeg skulle, da hun havde kendskab til flere syersker i Vinding som hun ville kontakte, ved større ordrer end vi selv magtede. Mor fandt dog kun én syerske i Vinding, nemlig Gerda Gade i Vejvad. Folk i Vinding var ikke opvokset i et tekstilmråde. Mor tilbød selv at begynde at hjælpe med at sy og klippe.

Moderen med i forretningen.

Efter hjemkomsten fra København, som var i slutning af 1963, spurgte jeg min mor om hun ville med i fabrikken. Hun var straks fyr og flamme. Det havde hun altid haft lyst til.

Hun begyndte så at klippe og lave mønster i hjemmet "Haskjær" i Vinding. Vi købte en ny overlock, som hun var kendt med at bruge og syede så straks små bukser til kjo-

lerne, samt matrossæt til drenge, som da var ret efterspurgt i butikkerne.

Med tiden lavede vi flere modeller til drenge, ligesom vi optog 4 modeller i dåbskjoler.

Staben af hjemmesyersker blev udvidet til 15 – 17 stk. Turen til København blev hurtig gentaget. Jeg var nu kommet ind hos Illum, Magasin du Nord, Rørkjærs Magasin, Havemann og Seelen med flere. Ligeledes kom jeg nu længere rundt i Jylland og på Fyn med kollektionen.

Initiativudvalg i Tvis Kommune for udvikling og industri.

Den 6. oktober 1964, havde Tvis kommune nedsat et initiativudvalg, da de ønskede at få industri-virksomheder til sognet.

Udvalget bestod af Lis Olesen, Mejdal – Alma Pedersen, Tvis – Andrea Nielsen, Ø. Gjedbo – Eskild Frøjk, Ll. Gedbo – E. Sahl, Tvis og Aksel Damgaard, Tvis.

Enkelte af de valgte sagde fra af forskellige grunde, og i stedet blev indvalgt Henry Rasmussen, Uno-X og lærer Gunnar Baunsgaard, Halgård skole.

Sognerådet ønskede meget at Hingebjerg skole kunne blive solgt til industrivirksomhed. Gjedbo skole evt. som lejrskole.

Mange emner blev drøftet i udvalget, bl.a. husbondafløser, få en læge til sognet, campingplads i Mejdal området, legestue i Tvis by nogle dage om ugen - med frivillige mødres hjælp.

Jeg kørte rundt i sognet med Elin Østergaard, Ny Thusholt, til småbørnsfamilier for at høre om der var interesse herfor.

Der blev drøftet byudvikling, for både private boliger og industri. Der var enighed om, at ingen skulle lægge hænderne i skødet og på grund af kommunesammenlægning blev mange ting undersøgt og afprøvet.

Tre skoler skulle ophøre når den nye centralskole i Tvis stod færdig. I den forbindelse drøftedes mulighed for realskole, samt en skole som kunne tage 9 og 10 klasse.

Hingebjerg Skole havde vi en interessant køber til, som var Engelbrecht fra Vildbjerg, samt en bilforhandler Jørgensen, som sammen havde startet en produktion med sportstøj i Vildbjerg.

Jeg var faktisk meget interesseret i Gjedbo skole, men følte, jeg var lidt inhabil som medlem af udvalget. Derfor tog jeg ud og talte med nogle fra sognerådet herom, som havde en positiv holdning til min interesse for Gjedbo Skole.

Både Hingebjerg og Gjedbo skole blev solgt samme dag. Vi skulle forhandle med Kjeld Grønbæk og kommunaldirektør Jens Johannesen fra Holstebro kommune herom.

Hingebjerg skole blev solgt for 60.000 kroner, og Gjedbo skole skulle koste 35.000 kroner, med pålagt klausul, at der skulle drives fabrik i mindst ti år. Blev der ikke det, skulle merpris ved evt. salg afleveres til Holstebro kommune.

I november 1964 sælger mine forældre "Haskjær" i Vinding - Gjedbo Skole købes.

Mine forældre og jeg købte skolen i fællesskab, men vi kunne først overtage den til ferien 1965, når den nye skole i Tvis stod klar, og lærer Sørensen var flyttet til Idomvej i Holstebro.

Efter salget af landejendommen "Haskjær" i Vinding i 1964 boede Ditte og Jens Mørup ude hos os nogle måneder på Øster Gjedbo, indtil Gjedbo Skole blev ledig. De var ellers startet på at bygge hus i Aulum, hvor min far Jens Mørup var barnefødt og hans slægt havde boet i årtier. Men af forskellige årsager under opførelsen opnåede de ikke sammen, at komme til at bo heri.

Mine forældre flyttede ind i privaten på Gjedbo skole kort før sommerferien 1965 efter at lærer Sørensen var flyttet ud. Skolestuen blev straks indrettet til klipning, ligesom vi senere købte skærebord og skæremaskine. Alt skoleinventar i skolestuen blev bortsolgt på auktion. Derefter blev skolestuen indrettet med diverse maskiner og reoler, tilpasset vores virksomhedsbrug.

Indtil Gjedbo Skole stod klar var alle de fremstillede produkter blevet forhandlet, pakket og distribueret fra landejendommen "Ø. Gjedbo". Varerne blev afhentet hos hjemmesyerske og færdigbehandlet med stryging og isyning af knapper på gården.

Aksel afblændede vinduer til gårdsiden på skolen så hele væggen blev opsat med reoler til færdigvarer, som herfra var klar til forsendelse, samt for lager af ruller til at lave færdigvarer af.

Det lille kontor mellem privat og skolestue kom i brug til regnskab og skrivemaskine. Vi fik fabrikken givet navn NIELSEN & MØRUP med modelnavn "Ditte", som blev påtrykt ordrebøger, fakturaer og brevpapir, som vist herunder.

Andreas forældre Ditte og Jens Mørup.

Omkring 1963 indgik Ditte Mørup i produktionen af børnetøj, og blev den ene halvdel af firmaet:

"Nielsen & Mørup"
Model Ditte.

Andrea og Aksel får sammen tre sønner
Lauge Gjedbo Nielsen, født den 5. februar
1962.

Jens Ole Mørup Nielsen, født den 23. august
1965.

Søren Peter Gjedbo Nielsen, født 19. april
1968.

Højtideligheden for barnedåb over Jens Ole
blev afholdt i Gjedbo skole, som vist senere i
beretningen.

Andrea og Aksel med Lauge.

Andrea med Lauge, Søren Peter og Jens Ole.

Hen på Året 1965 begyndte Ditte Mørup at få en del helbredsproblemer, og måtte derfor se sig nødsaget til at nedtrappe arbejdet i virksomheden. Kort før jul dette år blev hun sygehusindlagt med alvorlig sygdom, hvor hun med stor sorg døde fra os under operation i januar 1966.

Den første års tid efter mors død, arbejdede min bror Pagh hos "Auluna" i Aulum, hvor han påtegnede mønster på skind. Om aftenen og weekend hjalp han mig hjemme i skolen med klipning. I løbet af året fik han mors andel af fabrikken foræret.

Den 27. maj 1967 blev han gift med bankuddannet Signe Hagelskær, og de får deres første barn Lars, den 17. september 1969.

Pagh havde et meget stort ønske om, at Signe skulle stoppe i banken og være med i fabrikken, når hun var færdig med hendes barsel orlov, hvorom Signe var noget betænkelig ved at give afkald på sit job i banken.

Jeg følte det hele voksede fornuftigt hele tiden med stigende omsætning. Efter min mors død havde jeg investeret i symaskiner og 5 - 6 syersker var blevet ansat og arbejdede i skolen, samtidig med at hjemmesyersker stadigvæk var beskæftiget rundt omkring. Med de fast ansatte kunne vi bedre styre produktionen. Det var Pagh og jeg enige om. Men vokseværket i skolen gjorde at lokalerne blev for små. Det var en svær beslutning for mig at give afkald på det.

Men jeg indså det bedste ville være, at lade Signe og Pagh have det alene, så min andel blev købt af Signe og Pagh. Signe overtog mit job med regnskab og salg.

Signe og Pagh overtog fabrikken alene i efteråret 1969. De flytter kort før jul fabrikken til Aulum.

Ved årsskifte 1970 sælger vi Gjedbo skole til bilsælger ved Mercedes i Holstebro, Villy Søndergaard og samleverske Kirsten Lundby Pedersen, lærerinde ved Tvis skole. Købspris 40.000 kroner.

Min tid som børnetøjsfabrikant er nu en saga blot, hvorved jeg gennem 60'erne fik 7 gode år med fabrikation af børnetøj, under navnet: NIELSEN & MØRUP med modelnavn "Ditte".

Vil gerne herfor optegne mig selv som værende grundlægger for min efterfølger Pagh Mørups Børnekonfektion, ligesom Ø. Gjedbo og Gjedbo skole for værende grundelementer herfor.

Andrea Nielsen

Andrea og Aksel Nielsen afholder barnedåb for Jens Ole Mørup Nielsen.

**Under festligt samvær med familie og venner fra nærområdet, blev højtideligheden fejret
i Gjedbo Skole den 26. september 1965**

Afsnittet viser billeder fra skolestuen, hvor fabrikationen, forhandlingen og kontoret for virksomheden var. På væggen ses de mange børnekjolemodeller.

Billeder fortæller om en typisk fest i Tvis o. 1965, hvor familie, naboer og venner var inviteret til barnedåb.

Her er et billede af det døbte barn Jens Ole omgivet af sin bedsteforældre Lauge Gjedbo Nielsen og Dagmar Cicilie Nielsen, St. Gjedbo. Drengen til højre er Lauge Gjedbo Nielsen.

Mine forældre Ditte og Jens Mørup (barnet opkaldt efter morfar) stod faddere, sammen med min lillebror Pagh Mørup.

Senere får Andrea og Aksel Nielsen endnu en dreng: Søren Peter Gjedbo Nielsen, født 19 april 1968. Søren Peters faddere: Signe og Pagh Mørup. Dåbsfest afholdt i Ø.Gjedbo, maj måned 1968.

Nr. 1: Thorkild Mortensen, 2: Aksel Henriksen, 3: Aage Henriksen

1: Hilda Eriksen, 2: Inger Mortensen, Niels Bajlum, 4: Tove Bertelsen, 5: ? Sønderby, 6: Ejner Frandsen, 7: Tove Stefansen(opvarter), 8: Jens Mørup.

1: Frederik Kristensen (Nyholm), 2: Eskild Frøjk, 3: Peder Lysgaard, 4: Olga Madsen, 5: Peter Mortensen.

1: Aksel Henriksen, 2: Aage Henriksen, 3: Fru Henriksen.

1: Lærer Sørensen

1: Signe Hagelskjær, 2: Pagh Mørup, 3: Ditte Mørup, 4: lærer Sørensen, 5: fru Sørensen, 6: Peter Mortensen Aagaard, 7: Viggo Frøjk Sdr. Nybo.

1: Kirstine Frøjk - på hendes højre side Julie Mortensen.

1: Henry Nørtoft, 2: Søren Eriksen.

1: Marianne Henriksen, 2: Søren Gedbo Nielsen, 3: Laura Gedbo Nielsen, 4: fru lærer Sørensen.

Mor og datters drøm gik i opfyldelse

Året var 1962, stedet var Gardingården i Tvis og hovedpersonerne Andrea Nielsen og Ditte Mørup.

Kimmen til et liv fuld af oplevelser og glæder og hjørnestenen til det verdensomspændende Pagh Mørup Børnekonfektion blev lagt af Andrea Nielsen og af moderen Ditte Mørup.

-Jeg var på vej over til naboen for at vise vores første-fødte Lauge frem. På vejen derhen kaster han op på det nye køresæt i barnevognen. Og så tænkte jeg: Det burde være lige så pæn på bagsiden, så man kunne vende det om. Jeg drejede omkring og gik hjem for at sy et vendbart køresæt på min gamle håndmaskine, fortæller Andrea Nielsen.

Moderen Ditte Mørup var gammel direktrice og ejede en noget mere avanceret symaskine. Hun syede en lidt pænere udgave og nogle små visitkjoler og sendte datteren afsted til hovedstaden i familiens lille Mascot.

-Jeg besøgte de største butikker - blandt andet Magasin. Det var jo dem, jeg bedst kunne finde.

Og den unge forretningskvinde fra Jylland skabte røre, hvor hun kom frem. I

løbet af tre dage havde Andrea Nielsen solgt knap 600 barnevognssæt.

-Så ringede jeg til min mor og spurgte, om jeg skulle komme hjem. Jeg var bekymret for, om hun kunne nå at sy dem alle. Min mor var fyr og flamme og sagde: "Nej - fortsæt. Der er dyrt at rejse til København" og skyndte sig ud for at antage nogle hjemmesyersker. Min mor havde altid drømt om at få sin egen fabrik.

Når talen falder på moderen Ditte Mørup, fornemmer man tydeligt, at mor og datter stod hinanden meget nær.

-Min mor havde et gammelt ordsprog: "Du kan, hvad du vil. Man starter fra bunden og vokser med opgaven", mindes Andrea Nielsen, som altid har efterlevet disse visdomsord.

Hun startede som pige i huset, fortsatte som trafikassistent ved Ringkøbing & Ørnghøj Privatbane, blev senere sekretær for Holstebros postmester og endelig har Andrea Nielsen sid-

det ved kassen hos Boston i Holstebro.

LÆRERINDEN KØBTE SKOLEN

De første to år foregik fabrikationen af børnetøj i køkkenet og i soveværelset på forældrenes bopæl, Haskjær i Vinding. Baby- og børnetøjet blev solgt under navnet "Model Ditte".

Andrea Nielsen underviste sideløbende i håndgering på Tvis Skole, Skautrup Skole, Halgaard Skole og Gedebo Skole.

I 1964 blev Gedebo Skole i Tvis nedlagt. Andrea Nielsen, som altid havde haft et kærligt øje til stedet, købte i fællesskab med forældrene skolen. De investerede 17.000 kroner i brugte Singer symaskiner, ansatte fire til fem syersker på fabrikken og yderligere hjemmesyersker.

-Når vi havde lavet en ny model, tog jeg altid ind til damerne i Rio-magasinet i Holstebro. De købte modellerne og sagde, hvis noget skulle laves anderledes.

Da moderen døde, stod den 28-årige Andrea Niel-

at jeg ville tage min lillebror Jens Pagh Mørup med i fabrikken.

Løftet blev holdt til punkt og prikke. 22-årige Jens Pagh Mørup startede på tekstilskole.

-I 1969 fik Signe og Jens Pagh Mørup fabrikken alene. Min bror og jeg ville begge bestemme og blev enige om, at skulle vi fortsat være gode venner, måtte vi skilles, siger en ærlig Andrea Nielsen.

I samme øjemed fik fabrikken navneforandring og ny adresse. Kunderne havde til tider haft problemer med at finde frem til Gedebo gamle skole.

-Jeg har altid haft lyst til handel. Så min mand Aksel Gjedbo og jeg købte en grund i Aulum i 1969, hvorpå vi byggede en Uno-X servicestation med tilhørende værksted. Jeg havde på det tidspunkt aldrig tanket en bil. Mine mandlige kunder kiggede da også en ekstra gang, når det var en kvinde, der kom ud for at fylde luft i dækkene.

Det var ikke udelukkende

drea Nielsen og Aksel Gjedbo servicestationen og værkstedet til Inger og Bjarne Laursen.

Andrea Nielsen er ikke typen, der sidder med fingrene i skødet. Så hun indrettede fluks en baby- og børnetøjsforretning i den lille og hyggelige naboejendom til tankstationen. I butikken kan kunderne i ro og mag finde alt, hvad et barn i alderen fra nul år til 12 år behøver.

HJERTET SIDDER DET RIGTIGE STED

-I 1981 kørte jeg og min mand vor første transport til et blindeinstitut i Polen.

Sammen har Andrea Nielsen og Aksel Gjedbo hjulpet mange private familier og offentlige institutioner i Polen og Rumænien.

Og det er ikke udslidte og ubrugelige ting, der sendes med lastbilkonvojerne.

-Vi hører nok til én af de første private hjælpeorganisationer i Danmark, der har bidraget med så store værdier. Det er alt lige fra nyt tøj og sko, tørmælk, hospitals-

HOLSTEBROVEJ 17 • 7490 AULUM
TLF. 97 47 13 10

Åbningstider:

Mandag-fredag 10.00-17.30
Lørdag 9.00-13.00

AULUMI

Der er noget totalt afslappende og ganske forløsende for dagens stressede småbørnsfamilier over at gå rundt i Andrea Niensens børnetøjsforretning i Aulum. Måske er det de landlige omgivelser - det lille skagensgule hus, det kvide grus, stokroserne og haven bagved, hvor far og bedstefar kan hygge sig med en kop kaffe, mens mor og bedstemor køber ind. Eller måske er det den personlige og venlige betjening. På billedet ses indehaveren Andrea Nielsen og medhjælper Birgit Baunsgaard Pedersen With Foto.

brændstof og olie, der røg ind på kasseapparatet. Fra tankstationens kontor blomstrede et sideløbende salg af "hovsa-varer" op. Andrea Nielsen startede med gardiner, fortsatte med antikviteter for til syvende og sidst at vende tilbage til udgangspunktet - børnetøj.

Andrea Nielsen og Aksel Gjedbo drev værkstedet de første fire år. I de efterfølgende 17 år udleiede de loka-

udstyr, dyner og Lego legetøj.

-Hvorfor gør du det?

-Det giver mit liv indhold. Det er en stor glæde at bringe ting og sager frem til folk, som virkelig har brug for det. Det er skønt at se, hvor godt det går i Polen i dag, siger Andrea Nielsen, der på egen krop har prøvet at køre rundt på de polske landeveje med masser af kontrolposter en mørk aften under

Andrea Nielsen fik for sin humanitære hjælp overrakt tre medaljer af Polens social- og sundhedsminister Dr. Tadeusz Szelachowski i 1984.

Men livet er ikke arbejde alene.

-Jeg har fået hjælp i butikken for at få mere tid til mine børnebørn, slutter Andrea Nielsen, der har fundet den helt rigtige balancegang mellem forretningen og fa-

Interessen for børnetøj og handel fortsatte i Aulum.

